

РЕШЕНИЕ

№ 8614

гр. /.../, 27.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 160 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ

при участието на секретаря СИМОНА Г. Н.
като разгледа докладваното от СВЕТОСЛАВ Т. СПАСЕНОВ Гражданско дело № 20221110120677 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411, изр. 2 КЗ.

Производството е образувано по искова молба с вх. № 77423/18.04.2022 г., с която ЗЕАД „/.../“ ЕАД, ЕИК /.../, чрез адв. А.Н., е предявило срещу ЗК „/.../“ АД, ЕИК /.../ осъдителен иск с правно основание чл. 411, изр. 2 КЗ за сумата от 2758,18 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 01.08.2021 г. в гр. /.../, по вина на водача на товарен автомобил „Скания“, с рег. № /.../, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /18.04.2022 г./ до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“, сключен със собственика на товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../, е настъпило застрахователно събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования при ищеца по товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../, а именно счупен ляв фар, ляво бомбе, предна лайсна, лява врата и др. (посочени в съставения от водачите на участвалите в произшествието автомобили Двустранен констативен протокол). Поддържа, че

при ищцовото дружество била образувана преписка по щета № 470421212139467, като бил извършен оглед на автомобила, били изготвени опис на причинените вреди и опис-заключения по претенция № 59-01300-9435/21/03.08.2021 г., като за отстраняване на вредите, в полза на собственика на товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../, било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 2733,18 лева. Допълнително били извършени ликвидационни разноски в размер на 25,00 лева. Ищецът поддържа, че вредите по застрахования при него товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../ са причинени от водача на товарен автомобил „Скания“, с рег. № /.../, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответното дружество към датата на реализиране на процесния пътен инцидент. Поддържа, че ответното дружество е поканено да заплати дължимата сума в общ размер от 2758,18 лева /с включени ликвидационни разноски от 25,00 лева/, като от бил постановен отказ за изплащане на обезщетение.

Предвид гореизложеното, моли, съда да се произнесе с решение, с което да осъди ответното дружество ЗК „/.../“ АД, ЕИК /.../ да заплати в полза на ищеца ЗЕАД „/.../“ ЕАД, ЕИК /.../ сумата от 2758,18 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 01.08.2021 г. в гр. /.../, по вина на водача на товарен автомобил „Скания“, с рег. № /.../, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /18.04.2022 г./ до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се разноски.

От името на ответника е депозиран отговор на исковата молба, с който се оспорват предявените искове. Поддържа се, че видно от представения по делото Двустранен констативен протокол, товарен автомобил „Скания“, с рег. № /.../ и товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../ са собственост на едно и също лице, поради което и по аргумент от разпоредбата на чл. 477, ал. 1 КЗ, не представлява покрит риск по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Моли се, за отхвърляне в цялост на предявения иск.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411, изр. 2 КЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от сумата от 2758,18 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 01.08.2021 г. в гр. /.../, по вина на водача на товарен автомобил „Скания“, с рег. № /.../, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /18.04.2022 г./ до окончателното ѝ изплащане.

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или срещу лицето, застраховало неговата гражданска отговорност. За възникване на регресното вземане е необходимо да се установят следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди. Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

По делото е представена и приобщена към доказателствения материал застрахователна полица № 4704210281001630 по сключена застраховка „Булстрад Каско Стандарт“ между ЗАД „...“ АД /понастоящем ЗЕАД „...“ ЕАД/ и собственика на товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../, със срок на застрахователно покритие 04.07.2021 г. – 03.07.2022 г., от която се установява в производството, че товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../ е бил застрахован при ищеца по застраховка „Булстрад Каско Стандарт“ към датата на настъпване на процесното застрахователно събитие /01.08.2021 г./.

От представената и приобщена към доказателствения материал застрахователна полица по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите № BG/22/121001588880 от 04.06.2021 г., се установява в производството, че към датата на реализиране на процесното събитие /01.08.2021 г./ гражданската отговорност на лицата, управляващи правомерно товарен автомобил „Скания“, с рег. № /.../, включително на водача В. М. Б., е била

застрахована при ответното дружество ЗК /.../ АД.

От представеното и приобщено към доказателствения материал по делото платежно нареждане от дата 21.10.2021 г. се установява, че на същата дата ищцовото дружество е заплатило в полза на дружеството /.../ ЕООД /собственик на увреденото при процесното събитие МПС - товарен автомобил „Скания“, рег. № /...// сумата от 2733,18 лева, представляваща застрахователно обезщетение за възстановяване на щетите, причинени по товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../ в резултат от процесното събитие.

Настъпването на процесното ПТП и участието на лицето, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника се установява от събраните по делото доказателства, в това число Двустранен констативен за ПТП от 01.08.2021 г., заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена, приета и неоспорена от страните по делото съдебна автотехническа експертиза, както и показанията на свидетеля Д. З. Б. /водач на товарен автомобил „Скания“, рег. № /...//, от които се установява следния механизъм на реализиране на процесното ПТП: на 01.08.2021 г., около 06:30 часа, водачът на композиция с влекач „Скания“, рег. № /.../ и полуремарке с рег. № /.../, предприема маневра за движение на заден ход на паркинга на магазин Кауфланд, гр. /.../, в резултат на което реализира ПТП с паркирания влекач „Скания“, с рег. № /.../.

По отношение механизма на реализиране на процесното ПТП, събраните по делото писмени и гласни доказателства са безпротиворечиви и еднопосочни. Безпротиворечиви са показанията на разпитания по делото свидетел, а именно Д. З. Б. /водач на товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../ /. В показанията си пред съда свидетелят изрично заяви, че е шофьор в дружеството /.../ и управлява товарен автомобил „Скания“. Заявява, че на 01.08.2021 г., при разтоварен адрес магазин Кауфланд, гр. /.../, бил отбил отстрани, когато друг колега от същата фирма го ударил, като ударът настъпил в предната лява част на управлявания от свидетеля Б. автомобил. Свидетелят посочва, че при ударът били увредени предния ляв фар, предната лява /шофьорска/ врата, спойлер на предната лява врата, както предната броня. При предявяване на свидетеля на намиращия се в кориците на делото /л. 5/ двустранен констативен протокол, същият изрично заявява, че това е протоколът, който са съставили с водача на другото участвало в произшествието моторно превозно средство, като посочва, че подписът за водач под буква Б от двустранния констативен протокол е положен от него, че данните за превозно средство Б са въведени от него, доколкото той е бил водачът на това превозно средство към настъпване на събитието, както и че съдържащата се в

двустранния констативен протокол схема на реализиране на произшествието е изготвена от него.

Показанията на свидетеля Б. са ясни, последователни, безпротиворечиви и пресъздават негови лични възприятия за начина и причината за реализиране на процесното ПТП, като същевременно се подкрепят и от останалия събран по делото доказателствен материал, в това число Двустранен констативен за ПТП от 01.08.2021 г. и заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена, приета и неоспорена от страните по делото съдебна автотехническа експертиза.

Същевременно от заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена, приета и неоспорена от страните в производството съдебна автотехническа експертиза, се установява по делото, че причина за реализиране на процесното ПТП е поведението на водача на товарен автомобил „Скания“, с рег. № /.../, който предприел извършване на маневра на заден ход без да се убеди, че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, в резултат на което реализира ПТП с паркирания влекач „Скания“, с рег. № /.../.

Следователно, от събраните по делото и обсъдени по-горе доказателства се установява в производството, че причина за реализиране на произшествието, е именно поведението на водача на товарен автомобил „Скания“, с рег. № /.../, който предприел извършване на маневра на заден ход без да се убеди, че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, в резултат на което реализира ПТП с паркирания влекач „Скания“, с рег. № /.../.

Предвид гореизложеното и съобразявайки събраните по делото доказателства, в това число Двустранен констативен за ПТП от 01.08.2021 г., заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена, приета и неоспорена от страните по делото съдебна автотехническа експертиза, както и показанията на свидетеля Д. З. Б. /водач на товарен автомобил „Скания“, рег. № /...//, съдът намира, че са установени по делото, при условията на пълно и главно доказване, настъпването на процесното ПТП, неговият механизъм, участието на лицето, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника и вината на същото за настъпване на процесното ПТП от 01.08.2021 г.

Спорно е между страните, дали всички описани в опис-заключението на ищеца щети по товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../ са в причинно-следствена връзка с процесното ПТП от 02.09.2021 г. Спорно е и дали изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение е завишено по размер и дали отговоря на размера необходим за възстановяване на щетите, причинени по товарен автомобил

„Скания“, рег. № /.../ в резултат на процесното ПТП.

Съгласно заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета по делото съдебна автотехническа експертиза се установява в производството, че от техническа гледна точка е налице съответствие, респективно причинно-следствена връзка между описаните от ищеца щети по МПС - товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../ и процесното ПТП.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира, че застрахователното събитие, предмет на настоящото производство, е настъпило в резултат на виновно и противоправно поведение на застрахования при ответника водач на МПС, като в причинна връзка с него са настъпили описаните от застрахователя по имуществена отговорност вреди на застрахования при него лек автомобил. Следователно, ответникът носи отговорност за обезщетяване на причинените вреди, респ. за възстановяване на платеното от застрахователя по имуществена застраховка на пострадалия обезщетение.

Възражението на ответника, че вредите не подлежат на репарирание, тъй като собственик на участващите в произшествието превозни средства е едно и също юридическо лице, за което обстоятелство по делото са представени доказателства, се явява неоснователно. Съгласно чл. 477, ал. 3 КЗ за трети лица по чл. 477, ал. 1 КЗ се смятат всички увредени лица с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди, както и всички правоимащи лица в резултат на неговата смърт. В тази връзка, настоящият съдебен състав намира, че ищецът е трето лице, което е легитимирано да предяви пряк иск за претърпените от ПТП вреди, съответно това право има неговият застраховател по имуществената отговорност, ако се е суброгирал в правата му срещу виновния делинквент, съответно срещу застрахователя по валиден договор за застраховка "Гражданска отговорност" за увреждащото МПС. Това е така, тъй като законът изключва от кръга на третите лица само пряко отговорното за настъпване на ПТП лице - водачът, но не и останалите застраховани лица, какъвто е и собственикът на автомобила - аргумент от т. 8 на ТР № 1/2014 г. от 23.12.2015 г. на ОСТК на ВКС, според което собственикът на превозно средство, сключил задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, е трето лице по смисъла на чл. 257, ал. 3 КЗ (отм.) (сега чл. 477 КЗ). В този смисъл е и Определение № 419/07.07.2019 г. по т.д. № 850/2017 г. на ВКС, ТК, I т.о., в което изрично се приема, че качеството на „трети лица“ имат всички лица с изключение на лицето, което отговаря за причинените вреди.

Относно действителния размер на настъпилата вреда:

От заключението на вещото лице по допуснатата, изготвена и приета по делото съдебна автотехническа експертиза се установява в производството, че срокът на експлоатация на товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../, към датата на процесното събитие /01.08.2021 г./ е приблизително 2 години, считано от датата на първоначалната му регистрация, както и че стойността необходима за възстановяване на щетите, причинени на процесния товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../, определена на база средни пазарни цени /към датата на ПТП/ е в размер на 3397,26 лева, като вещото лице изрично посочва, че в представената по делото фактура са калкулирани 2 бр. панти в предна маска, които не са били описани от ищцовото дружество, респективно тези детайли не са включени от вещото лице при определяне на средните пазарни цени.

По отношение на размера на заплатеното и дължимо от ответника застрахователно обезщетение следва да се има предвид на първо място разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ, съгласно която при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. Съгласно константната съдебна практика /включително на ВКС/, дължимото обезщетение следва да бъде определено по пазарната стойност на ремонта за отстраняване на претърпяната вреда към момента на настъпване на застрахователното събитие. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната (при пълна увреда), респ. възстановителната (при частична увреда) стойност на увреденото имущество, а действителната, респ. възстановителната стойност не може да бъде по-голяма от пазарната му стойност към деня на настъпване на събитието. Съгласно чл. 400, ал. 1 КЗ за действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество. А чл. 400, ал. 2 КЗ определя възстановителната застрахователна стойност като стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Следователно, размерът на застрахователното обезщетение се определя съобразно доказания размер на претърпяната вследствие застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната, респ. възстановителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. При изчисляване размера на обезщетението не следва да се прилага коефициент на овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в

самата застрахователна стойност (вж. Решение № 79 от 02.07.2009 г. по т. д. № 156/2009 г., I Т. О., ВКС, Решение № 6 от 02.02.2011 г. по т. д. № 293/2010 г., I Т. О., ВКС). Същевременно, по становище на настоящия съдебен състав, деликтната отговорност е насочена към обезщетяване на негативния интерес (увреденото лице да бъде поставено в състоянието преди деликта), но за постигане на тази цел на увреденото лице не следва да се вменява в тежест възстановяването на вредите с овехтени (вече употребявани) части, доколкото те несъмнено се характеризират с по-ниско качество и различна техническа характеристика от новите материали, а и в някои случаи влагането им би било невъзможно предвид спецификата на увредената част. Ето защо обезщетението следва да е в размер, необходим за възстановяване на вещта, като делинквентът, респ. застрахователят на гражданската му отговорност, понесе и отговорността за влагането на нови части при отстраняване на щетите.

Предвид горното и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено по делото, че действителната стойност на вредата по средни пазарни цени е в размер на 3397,26 лева, като към тази сума следва да се прибавят 25,00 лева ликвидационни разноси по щетата.

Ето защо, общият размер на регресното вземане на ищеца възлиза на 3422,26 лева. Доколкото от ищеца се претендира сума в по-малък размер, а именно 2758,18 лева, то предявеният иск с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ се явява основателен и доказан за пълния предявен размер.

Предвид гореизложеното, предявеният иск с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ се явява основателен и доказан до пълния предявен размер от 2758,18 лева, респективно следва да бъде уважен, като ответното дружество бъде осъдено да заплати в полза на ищеца горепосочената сума, ведно със законна лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното изплащане на сумата.

По отношение разпределението на отговорността за разноси в настоящото производство:

Предвид изхода на спора право на разноси в настоящото производство има ищецът.

От името на ищцовото дружество се претендират разноси в настоящото производство за заплатена държавна такса в размер на 110,33 лева, за заплатен депозит за вещо лице в размер на 300,00 лева, за депозит за свидетел при режим на призоваване в размер на 70,00 лева и за адвокатско възнаграждение в размер на

423,00 лева.

От името на ответника своевременно е релевирано възражение с правно основание чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение в настоящото производство. Съдът, като съобрази фактическата и правна сложност на делото и извършените от процесуалния представител на ищеца активни процесуални действия намира, че възражението с правно основание чл. 78, ал. 5 ГПК е неоснователно /минималния размер на адвокатското възнаграждение, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и защитимия от ищеца материален интерес, е в размер на 423,07 лева, а от ищеца се претендира адвокатско възнаграждение в размер на 423,00 лева/.

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът ЗК „/.../“ АД, ЕИК /.../, със седалище и адрес на управление: гр. /.../, бул. /.../ № /.../, следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца ЗЕАД „/.../“ ЕАД, ЕИК /.../, със седалище и адрес на управление гр. /.../, пл. „/.../“ № 5, сумата от 903,33 лева, представляваща разноски в исковото производство по гр.д. 20677/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Така мотивиран, Софийски районен съд, II ГО, 160 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „/.../“ АД, ЕИК /.../, със седалище и адрес на управление: гр. /.../, бул. /.../ № /.../ да заплати на ЗЕАД „/.../“ ЕАД, ЕИК /.../, със седалище и адрес на управление гр. /.../, пл. „/.../“ № 5, на основание чл. 411, ал. 1, изр. 2 КЗ сумата от **2758,18 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС“ обезщетение за застрахователно събитие и разноските по определянето му, настъпило на 01.08.2021 г. в гр. /.../, по вина на водача на товарен автомобил „Скания“, с рег. № /.../, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, при което са причинени щети по товарен автомобил „Скания“, рег. № /.../, застрахован по имуществена застраховка при ищеца, ведно със законната лихва върху сумата от датата на предявяване на иска /18.04.2022 г./ до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ЗК „/.../“ АД, ЕИК /.../, със седалище и адрес на управление: гр. /.../, бул. /.../ № /.../ да заплати на ЗЕАД „/.../“ ЕАД, ЕИК /.../, със седалище и адрес на управление гр. /.../, пл. „/.../“ № 5, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **903,33 лева**, представляваща разноски в исковото производство по гр.д.

20677/2022 г. по описа на СРС, II ГО, 160 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____